

ærede Medlem paa nogle Beskyldninger som det ærede Medlem fremkom med mod Landboforeningerne ovre i mit Stift. Disse Beskyldninger vare saa grundløse, som vel tænkes kunde, og jeg mener, at jeg sikkert beviste, at de vare grundløse, og at det ærede Medlem ogsaa i sit stille Sind til syvende og sidst maatte indrømme, at han ikke havde haft Grund til at fremkomme med dem. Jeg siger ikke, at det ærede Medlem fremkom med sine Beskyldninger for at fremføre noget, han vidste ikke var Tilfældet, jeg tror, at det ærede Medlem gjorde det, fordi han var uvidende om, hvordan Forholdene vare den Gang. Han talte som den blinde om Farverne, han talte som den, der sidder herinde, ser Forholdene paa Frastand og i Virkeligheden ikke kender noget til dem. Og det ærede Medlem mødte saadanne Modbeviser overfor sine Paastande, at det var ham umuligt at dokumentere, at det, han havde sagt, var sandt. Nej, de Stemmer, som søge at skabe Splittelse mellem Landbrugerne, ere falske Stemmer, og de vinde, det haaber jeg sikkert, ikke Genklang nogetsteds ude paa Landet. Og naar det ærede Medlem lærte Forholdene rundt omkring i Landet at kende, vilde han ogsaa indrømme, at det ikke er rigtigt, ikke forsvareligt og ikke — ja, hvad skal jeg sige —, som det burde være, naar man søger at skabe Ufred der, hvor der i Virkeligheden er Fred. Det ærede Medlem gjorde bedst i at lade os ude paa Landet sørge for vore egne Affærer, for det ærede Medlem kender ikke mere til Forholdene ovre hos os, end det har vist sig under Diskussionen, at han kender til Forholdene i Jylland.

At det ærede Medlem ikke vil følge mit Raad, er jeg jo temmelig sikker paa, men jeg kan dertil ikke sige andet, end hvad han sagde til mig forleden Dag, da jeg ikke var til Stede her i Tinget: „Det ligner ham.“

K. M. Klausen: Naar man hører det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow), skulde man tro, at der var lutter fredelige og idylliske Tilstande paa Landet, at Godsjerne, Bønder og Husmænd levede i den bedste Forstaaelse med hverandre, og at Husmændene vare vel tilfredse med, at Godsejerne stode i Spidsen og administrerede de Penge, der gives til Husmændene. Men saaledes er Forholdet ikke. Der er blandt Husmændene ved at vokse en Standsfølelse op, som gør, at de betakke sig for Godsejernes Ledelse og sige: Vi ville selv regere vore Pengesager og ikke

staa under Formynderskab. Det, som Talen for 4 Aar siden drejede sig om mellem det ærede Medlem for Nakskov og mig, var, at jeg havde foreslaaet, at de Penge, som gaves til Husmandsbrug, men som vare administrerede af Landboforeningerne, skulde gaa over til selve Husmændenes Organisationer. Det var det, det ærede Medlem saa stærkt bekæmpede... (*Reventlow:* Nej!)... , og det var det, han kaldte for falske Stemmer, som vilde blande sig i det harmoniske Kor.

Det var slet ikke om min Forstaaelse af, hvordan det forholdt sig med Maribo Amts landøkonomiske Selskab, Striden drejede sig, den drejede sig om det store Principspørgsmaal, om Landboforeningerne eller Husmandsforeningerne skulde styre de Penge, som bleve givne til Husmændene. Det var den Anmærkning, vi havde stillet Forslag om, der dannede Grundlag for Diskussionen. Det kan godt være, det ærede Medlem ikke kan huske det mere, men saaledes var det. Jeg siger derfor: Hvorledes vil nu det ærede Medlem stille sig overfor det Forslag, der er stillet her af hele Finansudvalget, og som gaar ud paa, at der nu til en Begyndelse tages 4,300 Kr. bort fra Landboforeningerne og lægges direkte over under Husmandsorganisationernes Ledelse? Det var det, han saa stærkt bekæmpede for 4 Aar siden. Nu har det ærede Medlem atter Valget mellem disse to Ting, og det skal være interessant at se, om han endnu staar paa sit gamle Standpunkt eller nu følger Finansudvalget og Ministeren.

Reventlow: Det lader til, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har glemt, hvad Forhandlingerne den Gang drejede sig om. Jeg har benyttet Tiden mellem Formiddagsmødet og dette Møde til at læse disse Forhandlinger igennem, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg har ikke udtalt noget som helst imod, at Husmændene skulle have deres egen Styrelse og ogsaa støttes deri. Det, som Forhandlingerne drejede sig om mellem det ærede Medlem og mig, var den Beskyldning, det ærede Medlem havde rejst mod Maribo Amts landøkonomiske Forening og vore Landboforeninger for at benytte Penge, vi ikke havde Lov til at benytte. Det var det, jeg modsagde, og jeg vil, i hvilket som helst Tilfælde det ærede Medlem retter en lignende Beskyldning mod de Institutioner, som jeg har den Ære at være Medlem af, og som jeg har den Ære at være Leder